

Ім'я користувача:
Полтавський інститут економіки і права Полтавськи...

ID перевірки:
1016163372

Дата перевірки:
26.03.2024 14:44:18 EET

Тип перевірки:
Doc vs Internet + Library

Дата звіту:
26.03.2024 14:45:13 EET

ID користувача:
100011300

Назва документа: тіганова

Кількість сторінок: 16 Кількість слів: 3514 Кількість символів: 27265 Розмір файлу: 34.69 KB ID файлу: 1015914461

44.8% Схожість

Найбільша схожість: 44.1% з Інтернет-джерелом (<http://diplomba.ru/work/77320>)

44.8% Джерела з Інтернету

27

Сторінка 18

0.83% Джерела з Бібліотеки

1

Сторінка 18

0% Цитат

Вилучення цитат вимкнене

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнене

0% Вилучень

Немає вилучених джерел

Модифікації

Виявлено модифікації тексту. Детальна інформація доступна в онлайн-звіті.

Замінені символи

9

РОЗДІЛ 1. ВЛАСНІ НАЗВИ ЯК ОБ'ЄКТ ДОСЛІДЖЕННЯ У СУЧАСНІЙ ЛІНГВІСТИЦІ

1.1. ПОНЯТТЯ ВЛАСНИХ НАЗВ, ЇХ ВИДИ

Власні назви є словами, які вказують на конкретні особи, місця, речі або ідеї та є унікальними або специфічними для цих об'єктів. Вони використовуються для ідентифікації або позначення певних елементів у мові. Власні назви часто походять від імен людей, назв географічних об'єктів, назв компаній, брендів, тощо.

Види власних назв можуть включати:

1. Імена людей: Це включає імена конкретних осіб, які можуть бути прізвищами, ім'ям, ім'ям по батькові тощо. Наприклад, Тіганова, Ніна, Петро.

2. Назви місць: Це включає назви географічних об'єктів, таких як країни, міста, річки, гори, озера тощо. Наприклад, Україна, Київ, Дніпро, Карпати.

3. Назви організацій та компаній: Це назви підприємств, установ, організацій, агенцій, які можуть бути публічними чи приватними. Наприклад, Microsoft, Червоний Хрест, ООН.

4. Назви продуктів і брендів: Це включає назви товарів, послуг, брендів, торгових марок, які є унікальними для певних продуктів чи компаній. Наприклад, iPhone, Coca-Cola, Nike.

5. Назви подій та відзначень: Це назви конкретних подій, свят, які можуть мати історичне, культурне або соціальне значення. Наприклад, День Незалежності, Олімпійські ігри.

6. Назви творів мистецтва: Це назви книг, фільмів, картин, музичних творів, які є унікальними для кожного твору. Наприклад, "Гаррі Поттер і філософський камінь", "Мона Ліза", "Симфонія №9".

7. Специфічні технічні назви: Це назви конкретних технічних термінів, які використовуються у наукових, технічних або професійних контекстах. Наприклад, ДНК, Інтернет протокол IPv6.

Власні назви (оніми) - це слова, що називають дійсний чи вигаданий об'єкт, особу чи місцевість єдину в своєму роді. М. Кочерган зазначає, що власні назви, на відміну від загальних, служать для виділення названого ними об'єкта з низки подібних, його індивідуалізації та ідентифікації [Кочерган, с.186] і пропонує таку класифікацію власних назв:

- 1) антропоніми - імена людей;
- 2) топоніми - географічні назви;
- 3) теоніми - назви божеств;
- 4) зооніми - клички тварин;
- 5) астроніми - назви небесних тіл;
- 6) космоніми - назви зон космічного простору і сузір'їв;
- 7) хрононіми ("квазівласні імена") - назви відрізків часу, пов'язані з історичними подіями;
- 8) идеоніми - назви об'єктів духовної культури;
- 9) хрематоніми - назви об'єктів матеріальної культури;
- 10) ергоніми - назви об'єднань людей: товариства, організації тощо;
- 11) гідроніми - назви водоймищ (річки, озера, моря, болота);
- 12) етноніми - назви народів, етнічних груп [Так само, с.187].

Основним аспектом розгляду природи найменування лексичними одиницями є лінгвосеміотичний, що ґрунтується на наступних теоретичних положеннях:

- 1) природна мова є знакова система особливого роду з подвійною структурацією її одиниць і із дворазовим їх позначенням - у системі номінативних засобів (первинне означення) і в якості або в складі предикативних одиниць у мові (вторинне означення);
- 2) людська мова як складне матеріально-ідеальне утворення поєднує у собі стосовно об'єктивної дійсності сімультану властивість позначення й

відбиття;

3) психо-фізіологічною основою репрезентації об'єктивної дійсності словами є друга сигнальна система дійсності.

У гносеологічному аспекті пряма лексична номінація є завжди процес перетворення фактів дійсності в знаки й надбання людей шляхом перетворення фактів дійсності у факти системи мови, у значення й категорії, що відбивають суспільний досвід носіїв мови.

Становлення найменування будь-якого типу (елементарне первинне й - просте, складене, складне однослівне або декількаслівне найменування й т.д.) сполучено із процесом знакуотворення.

Власні назви, хоча й зараховуються в розряд повнозначних лексичних знаків, однак різко протистоять останнім як за своїм значенням, так і по сфері й обсягу функціонування, займаючи периферійне положення в лексиці будь-якої мови. По характеру знакового значення, по сфері функціонування й функції індивідуалізації власні імена можна назвати лексично неповноцінними, збитковими.

О. Кирилович зазначає, "якщо серед іменників конкретні загальні імена є центральною семантичною категорією, то це саме тому, що вони володіють двома властивостями: значити (signifier) і позначати (designer), у них є певний семантичний зміст, і в той же час вони застосовні до реальних об'єктів. Загальні імена мають повну семантичну структуру" [Кирилович, с.252]. Власні назви, на противагу загальним, обмежуються однією функцією - позначення, що дозволяє їм тільки розрізняти, пізнавати позначувані предмети, особи, без вказівки на якісну, змістовну характеристику даного індивідуума або одиничного предмета, факту.

На думку С. Ульмана, основним дефектом власних назв є "нездатність" виражати узагальнене поняття; їхня роль у мові чисто називна, у силу чого їх називають "розпізнавальними знаками" [Ульман, с.73].

Класифікація власних назв, за О. Леоновичем, може бути проведена по предметній сфері, по позначуваним ними предметам:

- 1) назви осіб (ім'я, прізвище, по батькові);
- 2) імена (прізвиська) тварин, птахів тощо;
- 3) топографічні імена - річок, океанів, морів, заток, проток, озер, країн, гір, гірських хребтів, міст, поселень, парків, вулиць, доріг тощо.;
- 4) імена будинків, установ, пароплавів, літаків і інших засобів пересувань;
- 5) назви книг, журналів п'єс, музичних груп і виконавців тощо [Так само].

До власних імен іноді зараховуються "квазівласні імена", такі, як назви періодів історії, культурних і політичних рухів, імена історичних особистостей, героїв і місць, зображуваних у літературі, а також назви (етикетки) товарів, продуктів харчування, брендівих назв.

Розглядаючи план змісту власної назви у художньому творі, пропонуємо класифікацію власних назв відповідно до рис персонажа, місця дії та часу дії. Вона виділяє, по-перше, назви, релевантні рисам персонажа, по-друге, назви, іррелевантні рисам персонажа. До першої групи належать "етимологічні" або "значущі" назви, "назви-характеристики". Дослідниця вважає, що цей підклас літературних антропонімів тільки прямо характеризує героя. Другу групу становлять такі імена, які своєю прозорою семантикою зовсім не описують образ, але просто викликають певну емоцію, усмішку або, скажімо, неприязнь у читача.

Власні назви є словами, які вказують на конкретні особи, місця, речі або ідеї та є унікальними або специфічними для цих об'єктів. Вони відрізняються від загальних назв, оскільки вказують на конкретний об'єкт або суб'єкт. Такі назви можуть бути прізвищами, іменами, назвами міст, країн, компаній, брендів, а також назвами книг, фільмів, творів мистецтва та іншими ідентифікаторами, які відповідають конкретному об'єкту чи суб'єкту. Наприклад, "Джон Сміт", "Париж", "Apple", "Гаррі Поттер". Вони використовуються для унікальної ідентифікації та позначення цих об'єктів в мові.

1.2. ОСОБЛИВОСТІ ВІДТВОРЕННЯ АНГЛІЙСЬКИХ ОНІМІВ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ

Відтворення англійських ономів (слів, які є власними назвами або торговими марками) українською мовою може мати кілька особливостей:

1. Транскрипція: Зазвичай англійські слова транскрибуються за допомогою української фонетичної системи. Наприклад, "Apple" транскрибується як "Епл".

2. Адаптація граматики: Українська граматика може змінювати спосіб вживання деяких слів. Наприклад, "Google" може використовуватися як іменник у формі "гуглити" (шукати в Інтернеті за допомогою пошукової системи Google).

3. Різні варіанти перекладу: Деякі англійські ономи можуть мати кілька **МОЖЛИВИХ** перекладів українською мовою, в залежності від контексту або особливостей спілкування. Наприклад, "Skype" може перекладатися як "Скайп" або "Скаїп".

4. Захист прав власності: У випадку торгових марок, їх відтворення українською мовою може бути обмеженим з міркувань прав власності. Тому часто вживаються адаптовані форми або транскрибовані назви.

5. Акценти та інтонація: Українське вимовляння може мати свої відмінності в акценті та інтонації, що може змінювати сприйняття слова в контексті українського мовного середовища.

Українська мова має власну систему транслітерації та транскрипції, яка використовується для переведення англійських слів українською мовою. Такий процес зазвичай базується на збереженні звукової та семантичної аналогії між мовами. Питання передачі чужомовних онімів засобами української мови приводять до **глибшого вивчення проблем адаптації власних назв. Ця проблема, породжена, передусім, практикою, все ж таки**

вимагає розроблення теоретичних засад.

Досліджуючи поставлену проблему, вчені стикаються з неупорядкованістю відтворення чужомовних назв, стихійністю підходу до різних явищ відтворення. Основну причину такої непослідовності вони вбачають у недостатньому теоретичному обґрунтуванні питань, що розглядаються.

Аналіз фактичного матеріалу показує, що процес передачі українських власних назв в англійських текстах також характеризується подібними розходженнями та непослідовністю. Зрозуміло, що перекладачі не повинні вносити жодних змін та доповнень в англійську систему письма для слов'янської передачі назв. Але, на жаль, ані в українській, ані в більшості слов'янських мов ще не розроблено чіткої системи транслітерації, яка дозволила б однаково передавати будь-яке слов'янське слово англійськими, німецькими (латинськими) літерами, враховуючи наступну реконструкцію вихідного написання. Яскрава ілюстрація цього - лінгвістичний бік оформлення закордонних паспортів громадянам України.

Розкриття причин фонетико-орфографічної варіантності чужомовних власних назв вимагає:

- 1) урахування усіх елементів, які беруть участь у письмовому оформленні запозиченого слова;
- 2) урахування усіх дій (процедур), які відбуваються із запозиченим СЛОВОМ при уведенні його в мову, яка приймає;
- 3) співвіднесеності письмової форми запозичення з існуючим орфографічним правилом;
- 4) виділення авторських особливостей при оформленні чужого слова.

Так, англо-українські графічні відповідники характеризуються як стабільністю, так і тенденцією до варіантності. Графічні відповідники протягом усієї історії запозичення власних назв українською мовою склалися у мікросистему, тенденції якої діють і в наші дні. У межах цієї системи англійські графеми B, D, M, F, R, P, T, S дістали позначення: Б, Д, М,

Н, Ф, Р, П, Т, С, і їх присутність у назві не викликає вагань. Наприклад, Бемберг Bemberg, Демпстер Dampster, Фенчер Fancher, Морленді Morland, Помфрет Pomfret, Рональдсон Ronaldson, Смарт Smart, Томкінс Tomkins.

Проте існує багато графем без стабільних відповідників, з варіантним позначенням. Часте варіювання зумовлене можливістю представити у запозиченій назві як власне графему, так і співвідносну з нею фонему. Наприклад, у словах Джілет, Жілет - Gillette, Джеральд - Gerald графема G (фонема [dz]) не фіксується. У цих варіантах назв буквосполученням ДЖ позначено фонему. Але ми зафіксували декілька варіантів із позначенням саме графема G: Гералд - Gerald, Бергер - Berger. Привертає увагу й українізований варіант Ланжевен - Langevin, у якому немає буквосполучення ДЖ, оскільки відбулось спрощення групи приголосних, бо ДЖ трансформувалось у Ж [21].

Особливо багато варіантів у запозиченнях, коли система графічних відповідників "не бере участі" в оформленні української форми, а на перший план виступає інша мікросистема фонемних відповідників з набором фонемних субституцій. Наприклад, широкою варіативністю характеризується англійська фонема [æ], яка входить до складу багатьох власних назв, що функціонують у фонетико-орфографічних варіантах: Кларенс - Клеренс - Кляренс - Clarence, Блекберн - Блакберн - Блякбурн - Blackburn, Галіфакс - Голіфакс - Halifax тощо. Як бачимо, для відтворення англійської фонемі [æ] різні часи пропонували кілька українських графем: А, Е, Є, О.

Орфографічні особливості мови-джерела проявляються при позначенні англійських літер, які не читаються, наприклад, літери R. Так, у запозичених власних назвах Олівер - Oliver, Сільвестері - Silvester, Міллер - Miller, Ванкувер - Vancouver, Честер - Chester кінцева літера R завжди фіксується в українській формі англословних назв.

Відсутність системно організованого розділу правил написання чужомовних назв, розходження деяких правил щодо факультативної передачі

апелятивів і власних назв зумовлюють нестабільність орфографічного вигляду запозичень. Звичайно, поява орфографічних варіантів, нестабільних написань, які в принципі не повинні б з'являтися, у багатьох випадках неминучі.

Отже, фонографічні варіанти чужомовних запозичень зумовлені об'єктивними мовними явищами, які співвідносяться зі специфікою систем мови-джерела та мови-перекладу, з особливостями звукових та письмових трансформацій лексичних запозичень, з усталеністю та надійністю орфографічних правил для запозичень за умови неадекватності письма та вимови апріорі, тобто такими явищами, які й складають процес фонографічної адаптації чужих слів у приймаючій мові. Регулярність прояву мінливого характеру письмових фіксацій чужомовних назв зумовлена лінгвістично й дозволяє вважати фонографічну варіантність закономірністю процесу фонографічного освоєння.

А це означає, що часові межі фонографічної варіантності неможливо спрогнозувати. З одного боку, фонографічна варіантність є незмінною в часі, а з другого - фонографічні варіанти існують у мові століттями. Унормованість фонографічної варіантності з метою зменшення написань, які коливаються, реальна за умови визначення норми-ненорми для фонографічних варіантів запозичень, що вже існують у писемній практиці.

Виправдане невдоволення серед лінгвістів України та діаспори викликає передача власних назв, що містять звук [g]. Усі вони одностайно пропонують графічне відтворення цього звуку засобами української абетки через Г: Гете, Генц, Вінніпег, Гаага (Гага) Гамбург, Авгсбург, Гемінгвей (Гемігвей), Гюго, Даглес, Калгарі, Гоя, Геттінген, Вінніпег, Глазго, Гегель, Гамбург.

Не вщухають дискусії навколо графічного відтворення чужомовних І та У. Відповідно до "Українського правопису" [38] при передачі чужомовних слів слід зважати на так зване правило "дев'ятки": Вашингтон, Вірджинія, Гемпшир, Единбург та ін. Але правила мають бути послідовними і

вмотивованими. Незрозуміло, наприклад, чому літери И та І по-різному використовуються в таких чужомовних географічних назвах, як Крит, Мадрид, але Рішельє, Фрідріх. Деякі вчені пропонують застосувати єдине правило "дев'ятки" до всіх власних назв: Гримм, Дидро, Ляйпциг, Абашидзе, Джигарханян, Цюрих, Адис-Абеба, Рим, Америка, Кембридж, Флорида, Диккенс, Ричард та ін.

Запровадження правила "дев'ятки" уї сферу власних назв, як слушно зазначає В. Німчук, спростило б наш правопис, але віддалило б вимову голосного від його вимови (і написання) в мові-джерелі запозичення. Щоправда вимова твердого приголосного перед И наблизилася б нашу вимову до більшості тих мов, звідки взято онім. Як бачимо, питання розробки межі Дії правила "дев'ятки" все ще є актуальним для Української національної комісії з питань правопису при кабінеті Міністрів України.

Виходячи з теоретичних міркувань, більшість фахівців наполягає на послідовному застосуванні фонетичного підходу. Щодо англійської мови з її складною орфографією, то сама ця складність служить додатковим аргументом на користь фонетичного принципу. Водночас учені слушно обговорюють випадки, в яких пропонують графічний принцип відтворення (подвоєння приголосних, німа літера R та буквосполучення NG). Із наведених прикладів видно, що чимало суто графічних елементів укоренилося в нашій традиції надто глибоко, аби викликати заперечення проти їхнього написання (і відповідно звучання в англійській мові).

Для аналізу фонографічних відповідників, які реалізуються в українських формах англійських власних назв, першочергове значення має склад фонем англійської мови та їх опис з метою встановлення подібних рис одиниць різних мов. Притаманні системам контактуючих мов фонологічні опозиції та кореляції виявляються в різних комбінаціях: одні запозичення якоюсь мірою зберігають фонологічні особливості мови-джерела (наприклад, англійська кореляція: дзвінкість-глухість), в інших такі особливості втрачено (наприклад, опозиція за ознакою тривалості: довгота-

короткість). Тоді на перший план виходять елементи, які є фонологічно значущими в мові-сприймачеві. Поєднання одних комбінацій (мови-джерела) з іншими (мови-сприймача) і створює картину широкої варіантності запозичених англомовних назв у процесі фонографічного освоєння.

Далі розглянемо принципи і способи передачі англійських особових /географічних назв українською мовою. Тут також доводиться часом використовувати наближені фонemi (й графеми), оскільки повних еквівалентів на орфографічному, а тим більше на орфографічному рівні майже не буває.

Так, при передачі англійських голосних та приголосних фонемі українською мовою інколи існують кілька наближених варіантів. Щоб здійснити правильний вибір перекладу, слід звернути увагу на фактори, які спричиняють такі розбіжності:

а) позиція фонemi в англійському слові, яке виражає певну власну назву;

б) оточення фонemi в слові (з якими фонемами вона межує);

в) походження власної назви;

г) традиція перекладу назви на українську мову.

Таким чином, наступні звуки англійської мови можуть передаватися такими українськими буквами чи буквосполученнями:

[æ] як [a] і [e]: Angela - Анджела/ Енджела, Abel - Ейбел /Абель, Alicia - Еліс/ Аліса, Amelia - Амелія / Емілія, Clarence - Клеренс / Кларенс, Dan - Ден / Дан, Pat - Пет / Пат, Wallence - Уоллес/ Уоллас.

[ʌ] як [a], [y] або й [o]: Ulrica - Алріка/ Улріка / Ульріка, Justin - Джастін, Dough - Даг, Douglas - Дуглас, Ulster - Ольстер, Yuyana - Гайана, Durham - Дарем.

[ə] в ненаголошеній позиції має відповідні еквіваленти в українській мові: Abudja - Абуджа, Accra - Аккра, Rita - Ріта, Septimus - Септимус, Suffolk - Суффолк, Victoria - Вікторія.

[o] як [o]: Oslo - Осло, Olivia - Олівія.

Подовжені голосні фонемі в англійських власних назвах при перекладі на українську мову змінюються короткими відповідниками голосних:

[a:] як [a]: Arnold - Арнольд, Vaduz - Вадуц, Charles - Чарльз, Clerke - Карл;

[o:] як [o]: Augustus - Орамес, Cora - Кора, Osaka - Осака;

[u:] інколи [ju:] як [y]: Cooper - Купер, Julia - Джулія/Юлія, Ukraine - Україна;

[i:] як [i]: Eton - Ітон, Bikini - Бікіні;

[ɜ:] як [e]: Ernie - Ерні, Bert - Берт, Palermo - Палермо, Hamburg - Гамбург, Burma - Бірма [31];

Англійські дифтонги, як правило, в українській мові змінюються подібними звукосполученнями, хоча й тут є деякі винятки:

[aɪ] як [aj]: Ira - Айра, Brighton - Брайтон;

[aʊ] як [au]: Down - Даун, Howell - Гауел;

[eɪ] як [ej]: Mabel - Мейбл, Beirut - Бейрут, Jane - Джейн;

[oɪ] як [ou]: Joy - Джой, Roy - Рой, Troy - Троя;

[əʊ] як [ou]: Rose - Розе, Snow - Сноу, Qwen - Оуен.

Однак, деякі англійські власні назви, до складу яких входять дифтонги [əʊ] не мають відповідних звукосполучень [ou] в перекладі на українську: Joseph - Джозеф, Romeo - Ромео, Roland - Роланд, Toronto - Торонто, Buffalo - Буффало;

[ɜə] замінюється [e]: Arshire - Ершір, Gary - Гері, Dalaware - Делавер, але: Ontario - Онтаріо;

[iə] [i, e], ія): Madeira - Мадейра, Nigeria - Нігерія, Silvia - Сільвія, Virginia - Вірджінія;

[uə/juə] як [y, ю]: Muriel - Мюріель, Amur - р. Амур, Moor - Мур, Huron - оз. Гурон, Missouri - Міссурі, Murmansk - Мурманськ, Zurich - Цюріх.

Не завжди, також, легко підбирати відповідні замітники англійських приголосних фонем в українській мові. Але в більшості випадках переклад приголосних здійснюється за встановленими традиціями:

[ð] замінюється на [т] чи [g], [z]: Cathie - Кеті, Carmarthen - Кармартен, Netherlands - Нідерланди, West-Lothian - Уест - Лотіан, Caruthers - Карудерс, Sutherland - Сатерланд;

[θ] на [т] [с] та [ф] (ві грецьких іменах): Edith - Едіт, Dorothy - Дороті, Theodore - Теодор, Ruth - Рут, Kathleen - Кетлін, Faith - Феїтї/ Феїс, але: Carthage - Карфаген, Thebes - м. Фіви, Athos - Афон, Korinth - Корінф;

[ŋ] на [нгї]: Angus - Ангус, Angola - Ангола, Bangui - Бангі, Bandung - Бандунг;

[ŋk] на [нк]: Sinclair - Сінклер, Spink - Спінк, Bronx - Бронкс;

[r] на [p]: Ralph - Ральф, Romeo - Ромео, Victoria - Вікторія, Austria - Австрія;

[l] на [л] чи [л'] Wales - Уельс, Norfolk - Норфолк, Laos - Лаос, Linda - Лінда;

[w] на [в], [у]: William - Уільям /Вільям, Walter - Уолтер /Вальтер, Warsaw - Варшава, Wales - Уельс, Tweed - Твід [32].

У цілому фонетичні та фонологічні особливості англійської мови виявляються при передачі англійських власних назв мовою-сприймачем, переплітаються з особливостями цієї мови, перетворюючись у закономірності чи тенденції. Вони, в свою чергу, виявляються при позначенні українськими моно-, ди-, три- та поліграфами кожної англійської фонемі, утворюючи систему англо-українських фонографічних відповідників, яка реалізується за умов використання транскрипції.

При введенні запозичень у текст застосовуються, як правило, традиційні способи передачі - транскрипція і транслітерація, а також лінгвістично недоцільні авторські форми інновацій, тому розробка загальної схеми відповідників та використання фонографічного принципу відтворення сприятиме створенню компромісних способів і усуненню авторських варіантів.

Пропоновані правила передачі англійських власних назв графічними засобами української мови як нормативні написання розроблено на підставі

контрастивного аналізу самої адаптації чужомовних власних назв, на базі формального варіювання слова відповідно до нашого розуміння фонографічної норми: нормою може бути не лише однозначне написання слів, але й варіантність. Аналіз матеріалу показує, що без кодифікування варіантів порушуватиметься певна культурна традиція і стилістична диференціація.

1.3. СКЛАДНОЩІ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛІЙСЬКИХ ВЛАСНИХ НАЗВ

Переклад англійських власних назв українською мовою може стикатися з кількома складнощами:

1. Культурні відмінності: Деякі власні назви можуть мати культурний або історичний контекст, який не завжди легко передати в іншій мові. Наприклад, назви свят або традицій, які можуть мати специфічні асоціації у кожній культурі.

2. Фонетичні особливості: Переклад власних назв також може вимагати уважності до фонетичних особливостей мови, у яку вони перекладаються. Деякі звуки англійської мови можуть бути відсутніми українською, що може призвести до потреби адаптувати назву.

3. Транскрипція та транслітерація: Вибір правильного способу транскрибування англійської назви українською може бути складним завданням. Деякі назви можуть мати кілька варіантів транскрипції або транслітерації, і важливо вибрати той, який найбільше відповідає звучанню оригіналу та зручний для користувачів мови-цілі.

4. Юридичні обмеження: У деяких випадках, особливо коли мова йдеться про товарні знаки або бренди, є правові обмеження на те, як можна перекладати або використовувати ці назви в іншій мові.

5. Семантичні відтінки: Деякі власні назви мають семантичні відтінки або асоціації, які можуть бути важко передати українською мовою.

Загалом, переклад власних назв може бути складним завданням, яке вимагає ретельного вивчення кожної назви та контексту її вживання, а також врахування мовних, культурних та правових аспектів. Власні назви (оніми) демонструють найбільш парадоксальні ситуації, аналіз яких викликає появу нових, більш поглиблених загальнолінгвістичних концепцій. Об'єкт, що є власною назвою, завжди визначений та конкретний.

Проблема відтворення та засвоєння іншомовних назв існує в усіх мовах світу, оскільки в своєму початковому мовному середовищі вони мають складну смислову структуру, унікальні особливості форми та етимології, можливості видозміни та словотвору, чисельні зв'язки з іншими одиницями та категоріями мови. При передачі імені чи назви іншою мовою більшість таких властивостей втрачається. Незнання чи ігнорування таких властивостей тільки ускладнює ідентифікацію носія імені [40].

Труднощі при передачі власних імен іншими мовами пов'язані із недостатньою науковою розробленістю питання. Неправильне вживання власних назв - це не тільки ознака неповаги до особи, ім'я якої називається, або низького рівня освіченості при вживанні, скажімо, топонімів, це також велика загроза мовній компетентності суспільства та комплексній системі колективного знання, що передається за допомогою мови.

Термін "безеквівалентна лексика", яким позначені власні назви, не означає, що ці слова взагалі неможливо перекласти. Комунікативно-функціональний підхід до перекладу безеквівалентної лексики враховує специфіку власних назв. Переклад власних назв відбувається шляхом: перекладацької транслітерації та транскрибування; описового перекладу; перекладу [Корунець, с.96].

Після вивчення різних підходів до способів передачі власних назв із англійської мови на українську можемо зробити висновок, що власні назви українською мовою передаються за допомогою транскрипції, транслітерації, транспозиції або калькування.

1. Транскрипція. При транскрипції слово записується буквами кирилиці, при цьому перекладач орієнтується на точну відповідність звучанню слова мовою оригіналу. Через відмінності деяких звуків в українській та англійській мовах, як правило, існує декілька варіантів транскрипції. Приживаються зазвичай ті варіанти, які ближчі природі української мови.

Хоча власна назва покликана ідентифікувати предмет в будь-якій ситуації і будь-якому мовному колективі, вона в переважній більшості випадків має національно-мовну приналежність. Власна назва завжди є реалією. У мові вона називає дійсно існуючий або вигаданий об'єкт думки, особу або місце, які єдині у своєму роді і неповторні. У кожному такому імені зазвичай знаходиться інформація про локальну і національну приналежність об'єкту.

Транскрибовані ВН разом з іншими реаліями є тими небагатьма елементами перекладу, які зберігають певну національну своєрідність у своїй словесній звуковій формі: Brighton - Брайтон, New York - Нью-Йорк, Manchester - Манчестер.

Транскрипції підлягають різні ВН (назви осіб, географічних об'єктів, небесних тіл, установ, організацій, морських і річкових судів, фірм, готелів, ресторанів, газет, журналів, сценічних постановок і так далі). Безперечний той факт, що далеко не все в транскрипції може бути формалізовано; зокрема, коли транскрипція виступає як компонент у великій системі художнього перекладу, норми транскрипції не можуть бути повністю уніфіковані, і багато що залежить від художнього відчуття перекладача і редактора.

2. Транслітерація. При транслітерації кількість неоднозначностей менша ніж при транскрипції, оскільки слово перекладається побуквенно згідно з таблицею відповідностей символів, але побуквенне транскодування далеко не завжди відповідає реальному звучанню слова в мові оригіналу, крім того, його результат не завжди зручний для носіїв української мови.

Транслітерація - це формальне відтворення початкової лексичної одиниці за допомогою алфавіту мови перекладу; буквена імітація форми початкового слова.

Транслітерація відрізняється від практичної транскрипції своєю простотою і можливістю введення додаткових знаків. Транслітерація часто застосовується при складанні бібліографічних покажчиків і при організації каталогів, наприклад, коли потрібно зібрати в одному місці каталогу опис усіх творів вітчизняного автора на іноземних мовах [19].

Схожість

Джерела з Інтернету

27

1	http://diplomba.ru/work/77320	44.1%
2	https://rectorate.ru/2019/10/trudnoshhi-perekladu-vlasnix-nazv	3 джерела 43.9%
3	https://rectorate.ru/2019/11/vidtvorenniya-anglijskix-vlasnix-nazv-ukra%D1%97nskoyu-movoyu-na-materiali-tvoriv-xu	6 джерел 41.7%
4	https://studfile.net/preview/5258089	30.1%
5	http://ir.nuozu.edu.ua:8080/bitstream/lib/4755/1/mono2022-10.pdf	17.1%
6	http://www.lib.ua-ru.net/inode/3283.html	5 джерел 11.2%
7	http://rep.knlu.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/787878787/525/%d0%a4%d0%b0%d1%80%d1%82%d1%83%d1%87%с	2 джерела 3.47%
8	https://revolution.allbest.ru/languages/01426682_0.html	0.94%
10	http://eprints.zu.edu.ua/16479/1/%D0%A1%D1%82%D0%B0%D0%BD%20%D0%B4%D0%BE%D1%81%D0%BB%D1%96	2 джерела 0.65%
11	https://student.zoomru.ru/lit/onomastika-ukranskikh-kazok-ta-osoblivost/238623.1881722.s3.html	5 джерел 0.54%

Джерела з Бібліотеки

1

9	Студентська робота ID файлу: 1010695027 Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...	0.83%
---	---	-------